

KILÒMETRES DE SOLIDARITAT

Save the Children
100 ANYS

Guia didàctica XVI edició de la cursa escolar Kilòmetres de Solidaritat.

DOSSIER ROHINGYA

Aquesta guia didàctica es compon d'un dossier i d'una sèrie de propostes d'activitats per a les diverses etapes educatives. Pretén ser una eina útil per al professor, que ajudi a complementar la seva labor de sensibilització aportant dades, informació i coneixement d'altres realitats per reforçar l'educació en valors com la solidaritat, el respecte, la cooperació i la responsabilitat.

Direcció:
Marisol Paniagua

Col·laboració:
Marisa Ortega del Val

Art i maquetació:
Germán Gullón (VALBHY)

INTRODUCCIÓ

El curs 2019-2020 celebrem la XVI edició de la cursa escolar «**Kilòmetres de Solidaritat**», corrent pels drets dels nens i les nenes rohingyes, un grup ètnic desconegut per a la majoria de nosaltres i que viu una situació d'absoluta vulnerabilitat en un camp de refugiats de Bangladesh, després d'haver fugit en massa de la veïna Myanmar, la seva pàtria.

En aquesta publicació podreu conèixer una mica més sobre la seva història i sobretot sobre la seva vida i les dificultats que afronten en el dia a dia, especialment els menors, els més vulnerables.

També us recomanem visitar el nostre web, on trobareu recursos audiovisuals (vídeos, fotos) i sobretot testimonis que us permetran conèixer la tragèdia i posar-hi cara, així com ensenyar als i les alumnes qui són els nens que rebran el seu ajut.

Gaudiu de Kilòmetres de Solidaritat.

savethechildren.es/rohingya
savethechildren.es/recursos-didacticos-para-trabajar-en-el-aula

ROHINGYA: UN NOM DIFÍCIL DE PRONUNCIAR, UNA HISTÒRIA DIFÍCIL D'EXPLICAR

QUI SÓN?

Els rohingyes són una població de gairebé un milió de persones que es concentrava al nord de l'estat de Rakhine a Myanmar. Parlen la llengua rohingya, que és un dialecte bengalí, i són de religió musulmana en un estat budista. Myanmar els nega la ciutadania perquè els considera immigrants bengalís i no birmans tot i que fa segles que viuen al seu territori. Són una de les minories ètnica i religiosa més perseguides del planeta.

Després d'anys de persecució i guerra latent entre el govern militar birmà i els milicians rohingyes, un atac de la milícia rohingya als militars l'agost de 2017 va desencadenar una represàlia extremadament violenta de l'exèrcit contra tot el poble i va provocar la fugida massiva de la població a la veïna Bangladesh. Fugien amb la camisa a l'esquena, recorrent llargues distàncies a peu, per terrenys arrasats, per la selva, per muntanyes. L'últim pas era travessar el riu Naf i arribar a la zona de Cox's Bazar a Bangladesh. Els qui no sabien nedar es morien.

El relat dels qui arribaven de forma massiva al camp de refugiats de Cox's Bazar és aterridor. Episodis d'extrema violència en què els assassinats, els incendis de cases i els abusos sexuals a persones adultes, joves i infants es repeteixen.

La Hanida vivia amb la família en una de les aldees que van ser atacades a Myanmar. No va passar gaire temps des que van començar a sentir l'amenaça sobre la seva comunitat fins que la violència va començar: van incendiar i saquejar les cases, van tombar les tanques i van disparar indiscriminadament mentre intentaven acorralar la gent.

«Mai hauria marxat del meu país per decisió pròpia. Ho tenia tot, la meva casa, la meva granja, les meves vaques, tot. Però ho vaig haver de fer. S'enduïen els marits i els homes. Alguns cops els homes tornaven, d'altres no. Teníem por i vam haver de marxar. Si no fos per això, no hauria marxat mai del meu país.»

Els rohingyes no volen tornar a Myanmar fins que els seus drets no es reconeixin i les condicions no siguin segures, i mentre això no passa, els nens i les nenes necessiten poder accedir a l'educació als campaments, a una alimentació saludable i a atenció sanitària.

Sense l'estatus de refugiat legal, no poden treballar a Bangladesh, els infants no poden anar a l'escola reglada i poden ser objecte d'abusos i violència. Són famílies sense futur i depenen de les organitzacions humanitàries per sobreviure.

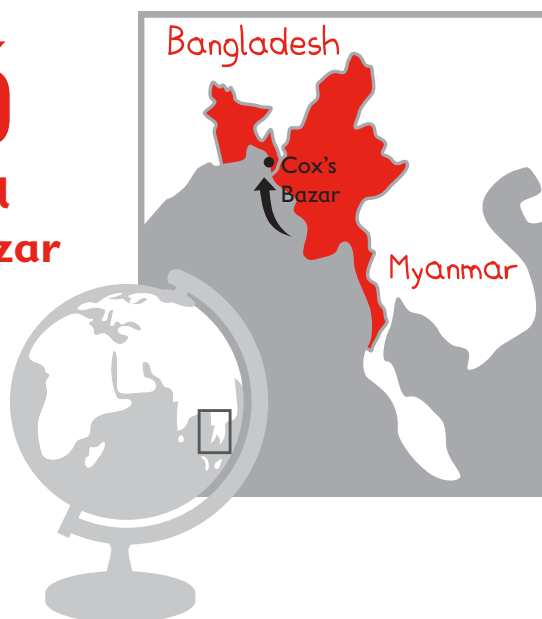
EL CAMP DE REFUGIATS MÉS GRAN DEL MÓN

Cox's Bazar a Bangladesh és un camp de refugiats en què el 55 % són infants.

La dependència de l'ajuda humanitària és total i els problemes i les necessitats es multipliquen. La situació d'amuntegament i insalubritat fa que les malalties es propaguin amb facilitat, i amb les baixes temperatures la salut dels nens i les nenes s'afebleix. El menjar, l'aigua potable, tenir un recer o accés a atenció sanitària són essencials per a tots ells.

Molts infants hi han arribat sols, després de veure morir els familiars, amb traumes i desnutrició. La seva vida al camp de refugiats és sempre molt difícil.

Un milió
de persones **viuen al**
camp de Cox's Bazar

«Estava molt espantat quan van incendiar el nostre poble. Volia arribar a un lloc segur. Al principi vam provar de creuar el riu, però no teníem diners, així que no podíem. Després vam demanar ajuda per creuar a algú que venia en una barca de Bangladesh i ens va deixar passar sense pagar-li diners. Ara, cada vegada que veig persones amb uniforme de l'exèrcit, em fa molta por i em poso a plorar.»

Razia

VIURE EN UN CAMPAMENT DE REFUGIATS NO ÉS FÀCIL

SALUT I NUTRICIÓ

Els nens i les nenes són els més vulnerables, viuen de manera precària enfrontant-se a situacions de desnutrició, malalties de la pell, problemes respiratoris, diarrees per haver consumit aigua en mal estat i estrès després de tot allò que han hagut de viure i presenciar.

PROTECCIÓ

Molts nens i nenes fan tasques domèstiques, com ara recollir llenya o aigua, en condicions precàries, amb pluja i havent de recórrer grans distàncies. Els menors, especialment les nenes, tenen por de ser assaltats i patir alguna mena d'abús. Les zones de bany al campament no tenen privacitat i les nenes tenen por d'anar-hi soles.

EDUCACIÓ

Les condicions del camp i la manca d'espais adequats fan que l'educació de tots els nens i les nenes es ressenti, no hi ha zones de joc que permetin recuperar-se dels traumes que han viscut i l'amuntegament no afavoreix l'educació.

Els menors no acompanyats, els nadons que estan naixent al camp i els menors de 5 anys són els grups més vulnerables.

«Em sento incòmoda quan els homes em veuen anar als banys i no hi ha espais privats per tal que ens banyem les nenes i les dones.»

Rehana

LES NECESSITATS MÉS URGENTS

- **El 100 % de la població** necessita assistència alimentària.
- **453.000 nens i nenes** no tenen accés a cap mena d'educació.
- **36.000 famílies** necessiten un lloc segur on refugiar-se.
- **62.811 infants menors de cinc anys** necessiten tractament per a la desnutrició.
- **120.000 dones embarassades i en període de lactància** necessiten complements nutricionals amb urgència.
- **36.373 menors que es troben sols** necessiten protecció.

QUÈ FA SAVE THE CHILDREN?

Bangladesh té una població de 160 milions de persones i és un dels països més pobres de l'Àsia. No està capacitat ni té recursos per fer-se càrrec dels refugiats rohingyes.

Des de Save the Children:

- Proporcionem refugi **d'emergència, menjar i estris de cuina bàsics** des que arriben al camp de refugiats; hem atès més de 30.000 famílies.
- La nostra unitat sanitària per a emergències compta amb un equip de metges, infermers i legistes experts, proporciona assistència sanitària, nutricional i d'higiene i treballa per prevenir l'expansió de malalties. Dirigim **nou centres de salut** d'atenció primària a Cox's Bazar. **Hi ha en marxa noves àrees per a mares i nadons** on es duen a terme els tractaments i el seguiment per a casos de desnutrició severa.
- S'han repartit a més de 30.000 famílies **articles d'higiene** per prevenir l'expansió de malalties i s'ha treballat en la instal·lació de més de 500 latrines.
- Hem establert sistemes de protecció per als nens i les nenes que arriben sols o han perdut els familiars. Disposem de **86 espais segurs** per a la infància on els menors van a jugar. I tenim en funcionament **110 centres d'ensenyament temporal** on es reparteix material escolar i s'imparteixen classes a més de 10.000 nens i nenes.

Save the Children està present a Bangladesh
des de 1970 i **estem treballant en la crisi
rohingya des de 2012 a Cox's Bazar.**

PROPOSTES D'AULA

L'educació ajuda a conèixer, comprendre i sentir les realitats dels altres, a parar-se a reflexionar sobre aspectes vitals per al desenvolupament adequat del món. Totes i tots tenim dret a ser tractats amb respecte, lliures de discriminació, coerció o manipulació. Des de Save the Children volem promoure la col·laboració entre iguals, per apropar la dignitat a nenes i nens del món.

El material didàctic proposat acosta una altra forma de mirar les circumstàncies de diferents persones al món, convidant a sortir del narcisisme, l'egocentrisme i afavorint la participació en favor de la justícia, la igualtat de drets i la dignitat.

Els objectius

- Fer conèixer a la comunitat educativa l'ètnia rohingya, que ha fugit del seu país d'origen per la violència.
- Despertar actituds, emocions i sentiments necessaris per tal d'ajudar a millorar la vida en general i la de nenes i nens desprotegits en particular.
- Facilitar la participació a favor de la vida amb dignitat de les nenes i els nens rohingyes.

Els continguts

Ètnia, rohingya, tacte, amabilitat, suport, cura, identitat, protecció, seguretat, refugiats, somnis, fronteres, conflicte, sentiments, igualtat, seguretat, ajuda, violència, experiències, valors i actituds positives i negatives per a la vida.

Les competències

- Escolta, assimilació i anàlisi
- Interès, empatia i comprensió
- Reflexió, diàleg i col·laboració
- Creativitat i expressió
- Treball en grup, negociació i cooperació
- Experiència, responsabilitat i resolució

En el disseny de les activitats es tenen presents tres **processos** metodològics que s'ajusten a l'**aprenentatge** curricular dels diferents nivells educatius:

- **CONÈIXER:** procés d'escoltar, descobrir i comprendre la informació.
- **REFLEXIONAR:** procés d'anàlisi per arribar a conclusions individuals i grupals.
- **PARTICIPAR:** procés d'acció i creació responsable a favor de la comunitat i que té com a objectiu la justícia i la igualtat d'oportunitats.

«SR. TACTE»

Edat: 3-6 anys

35-45 min

ET PROPOSEM

Fer servir el tacte per a ser amables i demostrar l'afecte; busquem objectes a través de la investigació tàctil per tal de menar les nenes i els nens a correlacionar la sensibilitat tàctil i les necessitats dels altres.

NECESSITES

5 o 6 caixes de cartró tancades amb una obertura circular a cada costat (una obertura per participant) per introduir-hi les mans i reconèixer els objectes a l'interior. Objectes adequats a les diferents edats (per a l'activitat, totes les caixes han de contenir cordons, esponges, plomes, palletes, cotó, gases, pintures de cera i altres coses que es considerin oportunes).

DESENVOLUPAMENT

Investiguem a través del tacte (10-15 min)

Es distribueixen per l'aula les caixes de cartró tancades amb diferents objectes a dins (coses suaus, de diferents formes, coses dures, llargues, toves, curtes, rugoses...). Les nenes i els nens hi introdueixen la mà i investiguen els objectes a través del tacte.

Ronda de diàleg sobre el Sr. Tacte (10 -15 min)

Ens reunim i la mestra explica que el Sr. Tacte serveix per descobrir, reconèixer, tocar; el Sr. Tacte és com els ulls de la pell. Ser amable és una de les millors coses del Sr. Tacte; per contra, fer mal i donar empentes és de les pitjors coses del Sr. Tacte. Tenir amb nosaltres un bon Sr. Tacte és fonamental per sentir, ser feliç, estimar i expressar.

Busquem objectes amb el tacte per a nens i nenes rohingyes que necessiten el nostre suport (15 min)

La mestra convida el grup a cercar objectes per a nens i nenes rohingyes que han hagut de marxar de casa seva i són en un camp de refugiats:

- En Nur ha caminat moltes hores fins a arribar al camp de refugiats, té els peus adolorits, li han donat unes sabatilles, però li calen **cordons**.
- La Sentia té 10 anys, està trista i espantada perquè ha fugit de casa seva, li agrada molt pintar, necessita **coses per pintar** i gaudir.
- Un nadó de 6 mesos ha nascut al camp de refugiats, necessita **coses suaus** perquè així se sent molt més tranquil.
- Les pluges torrencials omplen tot el camp de refugiats de fang. La Laila de vegades s'imagina que té una vareta màgica i converteix el fang i les cases en d'altres de molt millors per a viure-hi; busquem **varetes màgiques** per fer realitat els somnis de la Laila.
- Mar té una oïda danyada per un fort cop, se l'ha de curar bé, cal que es tapi bé l'orella amb **cotó i benes** perquè no hi entri brutícia.

SUGGERIMENTS

Com a tasca prèvia, informem les famílies de l'activitat «Sr. Tacte» i els demanem ajuda per portar de casa cinc objectes petits interessants al tacte, sense que les nenes i els nens els vegin.

Informem les famílies que les mostres d'estima, d'afecte i la cura envers altres iguals eleven l'autoestima en nenes i nens i els ajuden a construir-se emocionalment, el nostre amor els ajuda a gestionar les pors naturals que sorgeixen en les diferents edats, tot fomentant un grau de sensibilitat saludable.

La mestra pot crear més situacions de nenes i nens refugiats rohingyes per seguir descobrint objectes.

El temps emprat en les diferents fases de l'activitat és orientatiu, es pot estendre o escurçar segons el criteri docent i l'edat dels participants.

EN ACABAR

Tanquem l'activitat informant que participem a la cursa solidària per tal que nenes i nens rohingyes tinguin la possibilitat de viure en bones condicions i sense violència.

«LA HISTÒRIA D'EN GLOBUS»

Edat: 6-9 anys

50 min

ET PROPOSEM

Que nenes i nens reflexionin sobre la història d'en Globus, sobre la necessitat de tenir un criteri de cura i una actitud de rebuig davant la violència, les injustícies i les violacions de drets.

NECESSITES

Història d'en Globus, llapis, bolígrafs, un paper per participant amb la pregunta «Què creus que ha après en Globus?», pintures de colors, cola, retoladors i paper continu per a mural.

DESENVOLUPAMENT

Explicar la història d'en Globus (10 min)

La mestra llegeix la història d'en Globus: «A en Globus li encanta canviar de forma, depèn amb qui estigui és d'una manera o d'una altra, si està amb un quadrat es torna quadrat, si està amb un telèfon es converteix en telèfon, si està amb una llimona canvia la seva forma a la d'una llimona, si està amb una navalla s'adapta a navalla, si està amb una pistola esdevé pistola, si està amb un tanc es fa tanc...

»Els seus amics estaven espantats, no el podien reconèixer. “Qui ets tu?”, li deien. “No ens agrada en què t'estàs convertint: pistoles, navalles, tancs... No ens agrada la violència, no ens agrada l'odi, les violacions...” Els seus amics van pensar a posar-se en contacte amb Save the Children i convidar en Globus a conèixer nens i nenes rohinyes, nens i nenes musulmans que han sobreviscut a la violència extrema, a la discriminació, a l'assetjament, que han hagut de fugir del seu país d'origen i caminar molts quilòmetres per arribar a un camp de refugiats del país veí. Viuen amb por, pobresa i molta preocupació per la vida futura a causa de la violència. Quan en Globus va tornar els va dir als seus amics: “He après una cosa molt important”.»

Descobrim què va aprendre en Globus (10 min)

La mestra o el mestre reparteix un paper a cada participant amb la pregunta «Què creus que ha après en Globus?», deixa uns minuts per a respondre, recull les respostes i les fica en una bossa. Les respostes són anònimes.

Posada en comú de respostes (30 min)

El docent convida cada participant del grup a agafar a l'atzar un paper de la bossa de respostes, llegir-lo al grup i enganxar-lo en un mural. En acabat de llegir totes les respostes, la mestra escriu al mural de manera molt visible: *«Tots som únics i tenim dret a ser tractats amb respecte i a tractar amb respecte. Lliures de discriminació. Això va aprendre en Globus:»*

Seguidament, enganxa la història d'en Globus al mural i convida els participants a decorar el mural amb pintures.

SUGGERIMENTS

La mestra o el mestre pot tornar a llegir la història si ho considera necessari.

Segons l'edat dels participants, es pot afavorir el debat per reflexionar sobre allò que s'ha après i/o formar grups de treball amb una posada en comú. L'activitat es pot adaptar a alumnes de més edat.

Us convidem a fer una foto final amb el mural realitzat i enviar-la a Save the Children.

EN ACABAR

Expliquem que la cursa solidària busca suport perquè nens i nenes rohinyes tinguin oportunitats per viure amb dignitat i sense violència.

«GRAN CARTELL PER A LA PEPITA»

Edat: 9-12 anys

55 min

ET PROPOSEM

Que els participants ajudin la Sra. Pepita a conèixer l'ètnia rohingya, a informar-se sobre la seva situació i a entendre perquè el seu suport és necessari.

NECESSITES

Informació sobre els rohingyes (dossier de la cursa solidària, vídeos, articles web de Save the Children...), cartolines, retoladors, cola, pintures, pautes per als grups.

DESENVOLUPAMENT

Posar-se en situació (5 min)

La mestra explica el següent: «La Pepita San Juan és una senyora de 65 anys que viu a Palència i es va posar en contacte amb Save the Children perquè vol ajudar a fer que el món sigui millor. Save the Children li va proposar donar suport a la cursa solidària, col·laborant per la vida amb dignitat i sense violència de nens i nenes rohingyes. La Pepita necessita coneixe'ls, reflexionar sobre la seva situació i sentir que el seu suport és important».

Pautes de col·laboració (15 min)

La mestra informa que Save the Children demana la nostra col·laboració per explicar a la Pepita que el seu suport és necessari i ens diu que seguim unes pautes clares:

1. Formar grups de 3 o 5 participants i agafar cada grup una cartolina, retoladors i pintures.
2. Escriure ben bonic en una zona visible de la cartolina «Nenes i nens rohingyes». És un nom que costa molt d'agafar, cal remarcar-lo.
3. Dividir la resta de la cartolina en tres espais i a cada espai posar una de les preguntes següents:
 - Qui són les nenes i els nens rohingyes?
 - Quins són els seus problemes?
 - Per què és necessari el teu suport?
4. Demanar a la mestra on accedir a informació sobre els rohingyes i donar respostes molt clares i senzilles a les preguntes plantejades per tal que la Pepita pugui entendre-ho.

Componem un gran cartell (15 min)

Posem en comú els murals fets per cada grup i donem forma a un gran cartell grupal per enviar-ne la fotografia o vídeo a Save The Children i que les diferents persones entenguin que cooperar és molt important.

SUGGERIMENTS

És important veure vídeos de Save the Children i obtenir informació sobre la realitat dels nens i les nenes refugiats rohinyes.

L'activitat es pot adaptar a alumnes de més edat.

EN ACABAR

Assenyalem que les accions són el resultat d'una comunitat; si un coopera amb bones accions, la comunicat creixerà. Per això és tan important participar en accions com la cursa solidària, perquè formem comunitat per donar suport al fet que nens i nenes tinguin oportunitats de viure amb dignitat.

«UNA MISSIÓ PER ACONSEGUIR»

Edat: 12-15 anys

50 min

ET PROPOSEM

Que els participants imaginin que són en dos espais interestel·lars polaritzats, l'espai de dalt i l'espai de baix, dividits entre valors positius i valors negatius per a la vida. Les persones de tots dos espais es barregen en grups de treball per donar suport a la missió d'aconseguir una vida amb dignitat entre les nenes i els nens de l'ètnia rohingya. Què passarà?

NECESSITES

Un paperet per alumne i alumna per dividir la classe entre dos espais, el de dalt i el de baix, bolígrafs, retoladors, cartolines i paper.

DESENVOLUPAMENT

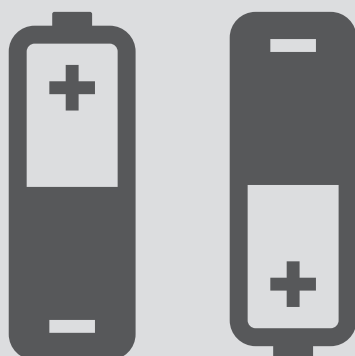
Dividim la classe en dos espais interestel·lars (10 min)

La mestra informa que imaginem que som en dos espais interestel·lars diferenciats, des d'on contemplem la Terra i la planifiquem: «l'espai de dalt», compost de persones amb il·lusions, confiança, somnis i bons pensaments, i «l'espai de baix», ple de persones mentideres, egoistes, hipòcrites, falses i violentes.

Es reparteix un paperet per participant per dividir la classe entre l'espai de dalt i el de baix; tenim uns minuts per ficar-nos en el paper que ens ha tocat.

Conformem grups de treball per barrejar espais (5 min)

Els participants tenen cinc minuts per formar grups de treball de cinc participants, en què convisquin habitants de l'espai de dalt i del de baix.

Complim la missió per grups (15 min)

Cada grup de treball té una missió per complir: «*Construir túnels plens d'actituds, valors i coses importants per a la vida amb dignitat de l'ètnia rohingya*». Es reparteixen per grup cartolines i retoladors per plasmar túnels construïts amb pedres que compleixin la missió. Per a ells és molt important que tots, els de dalt i els de baix, estiguin d'acord que aquests valors i actituds són els importants.

Posada en comú de l'experiència dels grups (20 min)

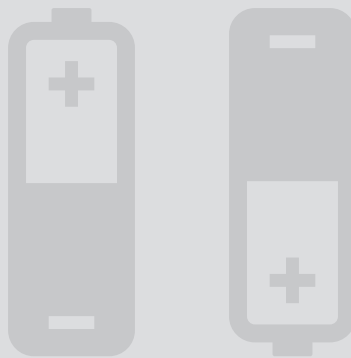
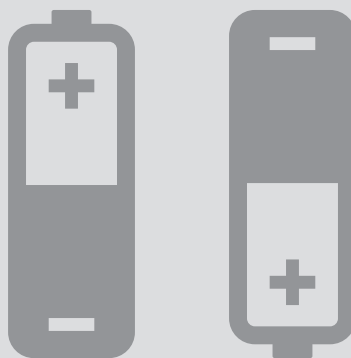
Cada grup explica què ha passat: s'ha aconseguit la missió?, quines dificultats hem trobat?, a quines conclusions s'ha arribat?

SUGGERIMENTS

Abans de dur a terme l'activitat, és important conèixer la informació de Save the Children (articles i vídeos) sobre els refugiats rohingyes.

PREGUNTA EN ACABAR

Què t'emportes de l'activitat que s'ha realitzat?

40 min.

«DESTEIXIM LA VIOLÈNCIA»

ET PROPOSEM

Aconseguir desteixir tres teranyines que simbolitzen la violència exercida contra els rohingyes. Es teixeixen teranyines enviant un cabdell de llana d'unes persones a unes altres, i es cabdella de nou la madeixa de llana que simbolitza l'eliminació de la violència. Alhora que s'enreda i es desenreda el cabdell, cada participant envia paraules que fan i desfan la violència.

NECESSITES

Tres cabdells de llana (amb uns quatre metres per persona participant).

DESENVOLUPAMENT

Es divideix la classe en tres grups (5 min)

La mestra o el mestre divideix la classe en tres grups, que es col·loquen formant una rotllana, i els dona un cabdell de llana a cada un.

Teixir la teranyina de la violència (15 min)

Els participants de cada grup es queden quietes a lloc i comencen a teixir les teranyines de la violència: el primer envia el cabdell de llana a un altre i es queda amb el començament de la madeixa; de la mateixa manera, el segon agafa llana i envia el cabdell a un altre; així successivament fins que passa per tots els participants. Tots els participants subjecten entre les mans suports de llana. Alhora que cadascú envia el cabdell per teixir la teranyina, diu en veu alta a tot el grup una paraula que simbolitza la violència (guerra, discriminació, insult, maltractament...).

Desteixim la violència (20 min)

L'última persona que té el cabdell de llana després de teixir la teranyina, recull el cabdell i, tot caminant, va refent la madeixa; alhora diu la paraula contrària a la que li han enviat (ex.: guerra-pau). Quan el cabdell arriba a una altra companya, aquesta agafa el relleu refent el cabdell i continua caminant i dient una altra paraula contrària a l'enviada. Així es fan relleus successius fins a passar per tots els participants i desteixir la teranyina de la violència, al mateix temps que es refà el cabdell.

SUGGERIMENTS

Es pot provar de fer l'activitat dividint la classe en dos grups.

Es pot provar de repetir l'activitat un cop realitzada, calculant els temps, per mirar de fer-la en el menor temps possible.

EN ACABAR

La mestra o el mestre explica la importància de participar en la cursa solidària per donar suport al futur sense violència i amb dignitat dels nens i les nenes rohingyes.

PREGUNTES FREQUENTS SOBRE LA CURSA SOLIDÀRIA

Qui són els patrocinadors?, hem de cercar empreses

Els patrocinadors són normalment els familiars dels alumnes i les alumnes (pare, mare, avis...) i el seu patrocini pot ser petit. Com més patrocinadors millor serà la sensibilització i l'aprenentatge.

La cursa ha de ser un dia concret?

No, podeu realitzar la cursa el dia que més convingui al centre. Pot convertir-se en un dia festiu i divertit alhora que solidari.

Podem sol·licitar més material si tenim més participants?

Sí, podeu demanar més material a través l'adreça electrònica carrera@savethechildren.org o per telèfon. En pocs dies el tindreu al centre.

Quan es recullin els diners dels alumnes, com es lliura a Save the Children?

Una vegada recollits els diners dels patrocinadors, el centre els ingressa al compte corrent:

BANCO SANTANDER
ES55 0049 1837 5620 1024 9000

Es pot fer per transferència o ingrés en efectiu.

En realitzar l'ingrés en efectiu ens poden sorgir problemes?

Depèn de l'oficina de l'entitat bancària. Abans d'acudir-hi us recomanem que visiteu al nostre web un espai on podreu trobar consells i documents que us poden ajudar per evitar dificultats per part del banc a l'hora de fer l'ingrés.

[savethechildren.es/actualidad/
ya-tengo-mi-recaudacion-ahora-que](http://savethechildren.es/actualidad/ya-tengo-mi-recaudacion-ahora-que)

Podem ingressar els diners recaptats en una altra entitat bancària?

Tenim comptes en altres entitats bancàries. En aquest cas, si us plau, poseu-vos en contacte amb el Departament de Programes en Centres Escolars. Us facilitarem altres possibles comptes bancaris d'ingrés i us indicarem els passos a seguir.

És important indicar el nom del centre que realitza l'ingrés?

Sí, és molt important **EL NOM I LA LOCALITAT**. D'aquesta manera podrem enviar el diploma d'agraïment al centre, perquè es pugui fer extensiu a tota la comunitat educativa.

Si tenim algun dubte on i amb qui podem resoldre'l?

Podeu contactar amb el Departament de Programes en Centres Escolars a través de:

Tel.: 91 513 05 00

carrera@savethechildren.org

sol.paniagua@savethechildren.org (Marisol Paniagua, coordinadora de Programes)

nieves.garcia@savethechildren.org (Nieves García, tècnica d'avaluació)

Kilòmetres de Solidaritat és una proposta educativa que apropa als escolars la situació de vulnerabilitat dels nens i les nenes en països empobrits del continent africà amb la finalitat d'obtenir fons per als projectes de supervivència infantil que Save the Children hi duu a terme i conèixer els drets de la infància a través de les propostes didàctiques que es presenten en aquesta guia.

Hi col·laboren:

TOURLINE[®]
EXPRESS
Como si lo llevaras tú mismo

SOBREVIVRE
APRENDRE
ESTAR PROTEGIT

Save the Children